

«Έργον δὲ Μοναχοῦ, μὴ δὲ τοῦ κυρίου ἀνέκασθαι καινοτομητοῖσι το Ἐβανγγέλιον».

Ὁ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Μηνιαία ἑκδόσις ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
ΕΤΟΣ Γ΄

Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος 1995

Ἀρ. Φύλλου 14(52)

ΗΛΙΑΧΤΙΔΕΣ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

«Σεβασμιώτατε, παρακαλῶ Ὑμᾶς, ἵνα δεχθῆτε τὴν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαθρῦτων καὶ Αἰγιαλείας παραιτήσιν μου, διότι ἀνέκαθεν ἦτο ὁ πόθος μου καθὼς καὶ ὁ ζῆλος μου πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πίστιν. Παιδιόθεν τὴν ἐσεβάσθην, ἀφιέρωσας ὅλην μου τὴν ζωὴν καὶ ὑπακούσας εἰς τὰς παραδόσεις τῶν Θεοφόρων Πατέρων. Ὁμολογῶ καὶ κηρύττω τὸ Πάτριον ἑορτολόγιον ὡς ὀρθὸν καὶ τοῦτο ἀκολουθῶ ὡς τὸ ἀπὸ τῶν ἁγίων ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων παραδοθέν. Πρωτίστως ὅμως δὲν δύναμαι νὰ μνημονεύω Πατριαρχῶν καὶ Ἐπισκόπων οἵτινες κηρύσσουν ἔργῳ τε καὶ λόγῳ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐπ' Ἐκκλησίας αἱρέσεις κατεγνωσμένας ὑπὸ τῶν ἁγίων Συνόδων καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων (ΛΑ΄ Ἀποστ. Κανὼν ἸΗ΄ τῆς Δ΄ Οἰκ. Συνόδου· ΙΕ΄ τῆς ΑΒ Συνόδου)».

Μὲ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ὁ πρεσβύτερος π. Νικόλαος Δημαρᾶς, πατὴρ 6 τέκνων καὶ διδάκτωρ τῆς Νομικῆς διέκοψε τὴν 25 Σεπτ. 1995 πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀκολουθῆσας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου (Ἱ. Σύνοδον Ἀρχ/που Χρυσοστόμου). Διὰ τῆς πράξεώς του αὐτῆς ὁ ὁμολογητὴς ἱερεὺς ἐξαροποίησε ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους ποὺ ἀγωνίζονται κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, λυτήσας μόνον τοὺς παποφίλους καὶ κακοδοξοῦντας. Εἶχε ἀντιληφθῇ σαφῶς, πρακτικὰ καὶ θεωρητικὰ, ὅτι ἐνὼ καθημερινῶς ἡ αἵρεσις ἐκέρδιζεν ἔδαφος, οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ συνάδελφοί του ἱερεῖς περὶ ἄλλων ἐμεριμνοῦσαν, ἀδιαφοροῦντες περὶ τοῦ ἐνός, τοῦ ἀναγκαίου καὶ μοναδικοῦ, τῆς ὁρθῆς δηλαδὴ καὶ ἀμιγυοῦς ὀρθοδόξου Πίστεως. Τελικῶς ὑπακούσας εἰς τὴν φωνὴν τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ τῆς συνειδήσεώς του, ἔχων δὲ σύμψυχον καὶ τὴν εὐλαβῇ πρεσβυτέρῳ του, συντάσσεται μὲ τοὺς ὁμολογητὰς τοῦ πατρώου ἑορτολογίου, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὸ 1924 ἀγωνίζονται σθεναρῶς ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ὁμολογίας του γράφει:

«Ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἐξέπεσεν ὡς πατριάρχης, ὄχι μόνον μὲ τίς λειτουργικὰς συμπροσευχὰς μετὰ τοῦ ἀντιχρίστου πάπα καὶ τῶν αἰρετικῶν Λατίνων τοῦ Βατικανοῦ καὶ τίς συμπροσευχὰς μετὰ τῶν αἰρετικῶν Ἀγγλικανῶν (ποὺ σημειωτέον χειροτονοῦν καὶ γυναῖκες «ἑρέριες» καὶ «ἐπισκοπίνες»), ἀλλὰ καὶ πολλάκις κηρύσσων τὰς οἰκουμενιστικὰς καὶ συγκριτιστικὰς μασσονικὰς ἰδέας, ἀντιτιθεμένης εἰς

τὴν μοναδικὴν Ἀλήθειαν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου τοῦ γλυκυτάτου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ κ. Στυλιανὸς Αὐστραλίας ἐξέπεσεν, ὡς κηρύσσων θλάσφημα κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ δεχόμενος Αὐτὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον· ὡς συνυπογράφας τὰς αἰρετικὰς θέσεις τοῦ Βελεμενδίου τοῦ Λιθάνου, ὅτι ἔχουν καὶ οἱ αἰρετικοὶ Λατῖνοι μυστήρια καὶ παρέχουν τὴν σωτηρίαν, καθὼς καὶ ὡς προτείνων τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Πασχαλίου.

Ὁ κ. Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας κοινωνεῖ μυστηριακὰ —κατὰ τὴν ἐγκύκλιόν του— μετὰ τῶν αἰρετικῶν Μονοφυσιτῶν καὶ ἄρα ἠνώθη μετὰ τῶν ὑπὸ τεσσάρων Οἰκ. Συνόδων ὡς αἰρετικῶν καταδικασθέντων καὶ ἐπομένως ἔγινε καὶ ὁ ἴδιος αἰρετικός.

Ὁ κ. Παρθένιος Ἀλεξανδρείας ἐρωτοτροπεῖ μετὰ τῆς Μασσονίας, δεχόμενος χρηματικὰ ποσὰ παρὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ μας καὶ κηρύσσει ἀντορθόξως θλάσφημα καὶ κακόδοξα, προτείνων τὸν ἀντίχριστον Μωάμεθ ὡς δέκατον τρίτον Ἀπόστολον καὶ τὴν χειροτονίαν γυναικῶν, ἐνῶ πλήθος ἄλλων ἐπισκόπων καὶ ἱερέων συμπροσεύχονται μετὰ τῶν αἰρετικῶν τῆς Δύσεως ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἀλλοθρήσκων καὶ ἀντιχρίστων Μωαμεθανῶν, Βουδιστῶν, Ἑβραίων, ἀκόμη καὶ πυβόλατρων, Σαμανιστῶν καὶ εἰδωλολατρῶν καὶ κηρύσσουν τὴν παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν παρέχουν καὶ τὰ ἅγια Μυστήρια στοὺς ποικιλωνόμους αἰρετικούς, Λατίνους καὶ Προτεστάντας. «Ὅστε καὶ ἐν ἀκόμῃ δώση κανεῖς ὅλα τὰ χρήματα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ κοινωνεῖ ὅμως μὲ τὴν αἵρεσιν, δὲν γίνεται φίλος τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐχθρός», κατὰ τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Στουδίτην. (Ρ.Γ. 99, 1205Α).

Κατὰ συνέπειαν, ἐπειδὴ ἡ συνειδήσίς μου μὲ ἐλέγχει, διακόπτω πᾶσαν κοινωνίαν μετὰ τῶν τοιούτων καὶ τῶν κοινωνούντων μετ' αὐτῶν καὶ συντάσσομαι μετὰ τῶν ὁμολογητῶν καὶ διωκομένων Ζηλωτῶν Πατέρων τοῦ ἁγίου Ὁρους καὶ μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς φυλασσόντων τὴν ἱερὰν Ἀποστολικὴν καὶ Πατερικὴν Παρακαταθήκην τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας καὶ ἀκολουθοῦντων τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ἡ θάσις καὶ τὸ θεμέλιον τῆς ὑγιоῦς Ὁρθοδόξου Παραδόσεώς μας, καὶ τὸ ὁποῖον ὅλως ἀντορθόξως καὶ ἀντικανονικῶς ἥλλαξαν κακόδοξοι ἱεράρχες ὑπὸ τῆς Μασσονίας κινούμενοι ὡς ἐκ πλήθους ἐγγράφων ἀποδείξεως καταδεικνύεται, καὶ ἔσχισαν τὴν Ἐκκλησίαν μας».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ π. Νικόλαος παραθέτει γνῶμας

των αγίων της 'Εκκλησίας: Χρυσοστόμου, Μ. 'Αθανασίου, Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου, Θεοδώρου Στουδίτου, διὰ τῶν ὁποίων προτρέπονται οἱ 'Ορθόδοξοι, κληρικοί καὶ λαϊκοί, νὰ διακόπτουν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν κοινωνούντων μὲ αὐτοὺς, διὰ νὰ καταλήξῃ.

«Μετὰ ἀπὸ πολυετὴ μελέτην, πολλὴν προσευχὴν καὶ μὲ τίς εὐχὲς τοῦ αγιωτάτου Γέροντός μου Μοδέστου ιερομονάχου καὶ τὴν προτροπὴν πολλῶν αγίων Γερόντων ἐν 'Αγίῳ 'Ορει καὶ ἐν 'Ελλάδι, ἀποτειχίζομαι κανονικῶς κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν σύμφωνον διδασκαλίαν ὧν τῶν αγίων τῆς 'Εκκλησίας μας».

Τοῦ εὐχόμεθα ἐκ καρδίας νὰ παραμείνῃ στερεὸς εἰς τὴν ὁμολογίαν του, γενόμενος οὕτως ἕνα καλὸ καὶ ἄξιον μιμήσεως παράδειγμα διὰ τοὺς συναδέλφους του κληρικοὺς καὶ τοὺς εὐσεβεῖς πιστοὺς.

Ὁ π. Νικόλαος ἔχει συγγράψῃ καὶ δύο ἀξιόλογα ἔργα: «Ὁ ρ θ ο δ ο ξ ί α, τ ὸ Σ ὠ μ α τ ο Ὑ Χ ρ ι σ τ ο Ὑ, καὶ τό: «Π ρ ῖ ν α π ὸ τ ὸ ν μ ε γ α λ ο δ ι ω γ μ ὸ τ ῆς 'Ε κ κ λ η σ ί ας τ ο Ὑ Χ ρ ι σ τ ο Ὑ». 'Εκδίδει ἐπίσης καὶ τὸ περιοδικόν: «Ο ἰ "Α γ ι ο ι Κ ο λ λ υ θ ἄ δ ε ς» τὸ ὁποῖον διαθέτει δωρεάν. (Δ/νσις: Βαρδακουρᾶ 47, πάροδος 3, 303 00 Ναύπακτος).

Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Σεπτ. ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὀρθόδοξον 'Εκκλησιολογίαν, ἀναφέρων μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς ἐνδιαφέροντα:

«'Απλὸ πρᾶγμα εἶναι ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, ἔλεγε ὁ μακαρίτης ὁ Φώτης Κόντογλου, ἡ «ἰδία ἡ ἀπλότης». «Καὶ μολαταῦτα, οἱ ἄνθρωποι τὴν κάνουν αὐτὴν ἕνα σύστημα πολὺπλοκο, ὅπως ὅλα τὰ ἁμαρτωλὰ συστήματά τους».

Καὶ οἱ παλαιοημερολογίτες ἀπλὰ ἀγωνίζονται νὰ κρατήσουν τὴν 'Ορθοδοξίαν ἀνόθευτη, ὅπως τὴν παρέλαβαν ἀπὸ τοὺς Πατέρες καὶ τοὺς 'Αποστόλους. Οἱ λίγοι ποὺ ἀποτειχίζονται (χωρίζονται) ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς ἀρχιερεῖς δὲν κάνουν σχίσμα. Αὐτοὶ μένουν πιστοὶ στὴν 'Αποστολικὴ 'Εκκλησίᾳ καὶ φυλάσσουν τὴν 'Αποστολικὴν παρακαταθήκην τῆς πίστεως. Σχίσμα κάνουν αὐτοὶ ποὺ μένουν πιστοὶ στοὺς αἰρετικούς ἀρχιερεῖς.

Ὅσοι ἀποσχίζονται ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἐπειδὴ συνήθως εἶναι λίγοι, φαίνονται σὰν νὰ κάνουν αὐτοὶ σχίσμα· ὅμως αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν Θριαμβεύουσα 'Εκκλησίαν τῶν 'Αγίων Πατέρων. Γιατὶ Κ α θ ο λ ι κ ῇ 'Ο ρ θ ὅ δ ο ξ ος 'Ε κ κ λ η σ ί α δὲν εἶναι μόνον οἱ ἐπίσκοποί της, οὔτε μόνον ἡ ἀνὰ τὸν κόσμον σημερινὴ 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία. Καθολικὴ 'Εκκλησία εἶναι καὶ ἡ Θ ρ ι α μ β ε ὕ ο υ ς α. Ὅταν λοιπὸν οἱ παλαιοημερολογίτες ἐγείρονται ἐναντίον τῶν ἐπισκόπων, ποὺ συμπροσεύχονται μὲ ὅλο τὸ συνόθλευμα τοῦ σατανᾶ, μὲ τοὺς Παπικούς, τοὺς Προτεστάντες ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑτεροθρήσκους, καὶ ἐγείρονται γιὰ νὰ παραμείνουν σὲ κοινωνία πίστεως μὲ τὴν κοινωνία τῶν 'Αποστόλων καὶ τῶν Πατέρων, ὅχι μόνον σχισματικοὶ δὲν εἶναι, ἀλλ' ἀπεναντίας εἶναι τὰ μοναδικὰ ὀρθόδοξα μέλη τῆς Στρατευομένης 'Εκκλησίας. Ὅχι μόνον σχίσμα δὲν κάνουν μὲ τὸ νὰ μὴν ἀκολουθοῦν τὴν σύγχρονην 'Ιεραρχίαν, ποὺ θαδίζει δικούς της δρόμους, ἀλλὰ εἶναι αὐτοὶ ἡ 'Εκκλησία, γιατί μόνον αὐτοὶ ἀποτελοῦν ἕνα σῶμα μὲ τὴν ἀπὸ τοὺς 'Αποστόλους καὶ μέχρι σήμερα Καθο-

λικὴ 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν πρὶν ἀπὸ αἰῶνες καθόταν στὸν θρόνον τῆς Κων/λεως ἕνας ἄλλος αἰρετικός, ὁ Νεστόριος, δὲν ἦταν ἀπλοὶ ἱερεῖς καὶ λαϊκοί — δηλαδὴ «ἄτομα» αὐτοὶ ποὺ τοῦ ἔκοψαν τὸ μνημόσυνο; Πόσος χρόνος πέρασε ὥσπου νὰ ἀντιληφθῇ ἡ ὑπόλοιπη ἀνὰ τὸν κόσμον 'Εκκλησία τί συμβαίνει στὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ νὰ ἀφορίσῃ τὸν Νεστόριο; Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λαϊκοὶ ποὺ εἶχαν κόψει τὸ μνημόσυνο τοῦ Νεστορίου ἦταν ἀφορισμένοι ἀπὸ τὸν νόμιμο 'Αρχιεπίσκοπο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκάναν καλὰ ἢ δὲν ἔκάναν καλὰ τὰ «ἄτομα» ἐκεῖνα ποὺ ἔκοψαν τὸ μνημόσυνο τοῦ 'Αρχιεπισκόπου τους; Ποιὸς ἔκανε σχίσμα, τὰ «ἄτομα» αὐτὰ ποὺ ἔμειναν προσκολλημένα στὴν Καθολικὴ 'Εκκλησία τῶν 'Αγίων Πατέρων καὶ χωρίστηκαν ἀπὸ τὸν Νεστόριο, ἢ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λαϊκοὶ ἐκεῖνοι, ποὺ γιὰ νὰ μὴν κάνουν τάχα σχίσμα ἀκολούθησαν τὸν αἰρετικὸ 'Αρχιεπίσκοπό τους;

Πόσο ἀλήθεια ἀπατοῦν τὰ φαινόμενα! Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ΙΕ' Κανόνας τῆς ΑΒ Συνόδου τονίζει, ὅτι αὐτοὶ ποὺ παραμένουν ἐνωμένοι μὲ τὴν Θριαμβεύουσα 'Εκκλησία τῶν Πατέρων καὶ εἶναι σὲ συμφωνία Πίστεως μὲ τοὺς ἁγίους Πατέρες, δὲν σχίζουν τὴν 'Εκκλησίαν, ἀλλὰ ἀγωνίστηκαν μὲ σπουδὴ νὰ σώσουν τὴν 'Εκκλησίαν ἀπὸ τὰ πραγματικὰ σχίσματα καὶ τὸν χωρισμὸ ἀπὸ τὸν Θεὸ ποὺ προκαλεῖ ἡ αἵρεση.

Τώρα σὲ ποιά συμφωνία πίστεως μὲ τοὺς 'Αγίους Πατέρες, τίς Οἰκουμενικές, τίς Πανορθόδοξες καὶ τίς τοπικὰς Συνόδους τῆς 'Ορθοδοξίας εἶναι ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ὅταν συλλειτουργεῖ μὲ τὸν ἀναθεματισμένο ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρες, ἀντίχριστο πᾶπα Βοϊτύλα; («Τὸν πᾶπα νὰ καταρᾶσθε, γιατί αὐτὸς εἶναι ἀντίχριστος», εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός· καὶ «ὅσο ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τοὺς Λατίνους, τόσο περισσότερο αἰσθάνομαι νὰ ἐνώνομαι μὲ τὸν Θεό», κήρυξε ὁ ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός).

Σὲ ποιά ἐνότητα πίστεως μὲ τοὺς ἁγίους Πατέρες καὶ τὴν Θριαμβεύουσα 'Εκκλησία βρίσκεται ὁ κ. Μεθόδιος Φούγιας, πρῶν ἀρχιεπίσκοπος Μ. Βρετανίας καὶ νῦν ὑποψήφιος γιὰ 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν, ὅταν συμπροσεύχεται μὲ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Κυρίου στὴν 'Ασσίζη, Λατίνους, Προτεστάντες, Ἀγγλικανούς, Δαλαϊάμα, Ἐρυθοδέρμους, Βουδιστές, Μουσουλμάνους καὶ Ἑβραίους; Καὶ ὅταν αὐτοὶ ἔρχονται στὴν 'Ελλάδα γιὰ νὰ συλλειτουργήσουν μὲ τοὺς ἐδῶ ἐπισκόπους, δὲν μολύνεται τὸ Θυσιαστήριον τῶν 'Ορθοδόξων ἀπὸ τὸ μνημόσυνόν τους μέσα στὶς 'Ορθόδοξες 'Εκκλησίες τοῦ Νέου ἡμερολογίου;

Γιατὶ δὲν ἀρκεῖ θέβαια νὰ ὁμολογῇ ὁ ἐδῶ Ἐπίσκοπος τὴν ὀρθόδοξον Πίστην καὶ νὰ κοινωνῇ μὲ τοὺς αἰρετικούς ἐπισκόπους ποὺ μεταφέρουν τὸν μολυσμὸ τῆς αἵρέσεως καὶ στὸν 'Ελλαδικὸ ὀρθόδοξο χῶρο. Γιατὶ «ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ», κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, «δὲν εἶναι μόνον οἱ αἰρετικοί, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ κοινωνοῦν μὲ τοὺς αἰρετικούς». Ἡ ὅταν ὁ κ. Ἰάκωβος συμπροσεύχεται μὲ ὅλους τοὺς ἑτεροδόξους στοὺς Ναοὺς τῆς Ἀμερικής καὶ γίνεται ἀποδεκτὸς μετὰ θαῖων καὶ κλάδων στὶς Μητροπόλεις τῆς κρατούσης 'Εκκλησίας στὴν Ἑλλάδα, δὲν μολύνεται τὸ θυσιαστήριον τῶν Νεοημερολογιτῶν ἀπὸ τὸ μνημόσυνο τοῦ κακοδόξου αὐτοῦ

ἀρχιερέως; Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸν αἰρετικὰ φρονοῦντα καὶ πράττοντα κ. Στυλιανὸ Αὐστραλίας, τὸν κ. Σωτήριον τοῦ Καναδᾶ, τὸν κ. Μιχαὴλ τῆς Αὐστρίας καὶ γενικὰ μὲ ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ ἐσθεςμένου Φαναρίου.

ΟΙ ἄλλες τοπικὲς «Ὁρθόδοξες» Ἐκκλησίες μέ-
την σιωπὴ τους συγκρατῶνται στὴν κηρυττομένη
αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ
συγκρητισμοῦ. Οἱ περισσότεροι Μητροπολίτες εἶναι
ὥστόσο ὁμόφρονές τους καὶ κάνουν ἀκριβῶς τὰ ἴ-
δια ὅταν βρεθοῦν στὸ Ἐξωτερικό, ἀλλὰ καὶ στὴν
Ἑλλάδα κηρύσσουν τὶς συγκρητιστικὲς μασονικὲς
ιδέες τους. Βέβαια προσπαθοῦν μερικὸι νὰ μᾶς πουν
ὅτι τὸ ὅλο πρόβλημα συνίσταται μόνο στὶς συμπρο-
σευχὲς μὲ τὸν αἱρετικὸν, τὶς ὁποῖες ἀπαγορεύουν
οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, ἐνῶ γνωρίζουν πολὺ καλὰ, ὅτι ἡ
ὑπόθεση δὲν εἶναι μόνον γιὰ τὶς συμπροσευχὲς μὲ
τοὺς αἱρετικὸς καὶ ἑτεροθρήσκους, ἀλλὰ γιὰ τὴν
διαλυτικὴ τῶν πάντων αἵρεση τοῦ Συγκρητισμοῦ,
ποὺ σὰν θανάσιμο δηλητήριον κυκλοφορεῖ στὶς φλέ-
βες τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἔχει διαποτίσει τὴν ἐπί-
σημη «Ὁρθοδοξία». Εἶναι σὰν νὰ μᾶς λένε μέ ἄλλα
λόγια: Μὴ φοβᾶστε Χριστιανοί, ὅλη ἡ ὑπόθεση εἶ-
ναι γιὰ παραβιάσεις κανόνων, ὥς πρὸς τὴν πίστη
ὁμως δὲν πρόκειται γιὰ πτώση σὲ αἵρεση!!!».

Ἐσχάτως δὲ ὁ π. Νικόλαος συνέταξε καὶ ἐπιτυχῇ γνωμάτευσιν περὶ τοῦ ἀπαρადέκτου τῆς ἐκδόσεως νέων ἡλεκτρονικῶν καρτῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἔχουσα ὡς ἀκολουθοῦν:

«Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά, ἡ ἔκδοσις νέων ἡλεκτρονικῶν καρτῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων παραθίξει ἀσύστολα θεμελιώδη ἀτομικά μας δικαιώματα: 1. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει Νόμος προστασίας τῶν προσωπικῶν μας στοιχείων, ὅπως σὲ ἄλλες χώρες τῆς Ε.Ο.Κ. (Γερμανία κλπ.) εἴμαστε ἀνυπεράσπιστοι σὲ καταχρήσεις τοῦ οἰουδήποτε ποῦ χρησιμοποιεῖ τὴν ἡλεκτρονικὴ ταυτότητά μας. Λόγοι λοιπὸν προστασίας τοῦ ἀπορρήτου καὶ τοῦ ἀπαραθιάστου τῆς ἰδιωτικῆς σφαίρας καὶ τῆς προστασίας τῆς προσωπικότητος κατὰ τὰ ἀρθρα 2 καὶ 5 παρ. 1 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος καθιστοῦν τὶς νέες ταυτότητες κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀ ν τ ι σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ έ ς.

2. 'Εφ' ὅσον περιέχουν, ὅπως ἔδειξε φωτογραφία στὸν ἡμερήσιον τύπον τὸν γραμμωτὸ κώδικα

BAR CODE, ο οποίος, ως γνωστόν, στο U.P.C. συνδυάζεται με το 666, θίγεται και η θρησκευτική μας ελευθερία θάναυσα. ("Άρθρ. 13, παρ. 1 του Συντάγματος).

3. Καί εάν περιέχουν μικροτσιπ ή μαγνητική ταινία, όπου θα αναγράφεται το ιστορικό κάθε ασφαλισμένου, παραβιάζεται ασύστολα το θεμελιώδες δικαίωμα της προσωπικής μας ελευθερίας. ("Αρθρ. 5 παρ. 1 σε συνδυασμό με τα άρθρα 2Σ και 58 του Α.Κ.), γιατί κανένας θέσβαια δεν είναι διατεθειμένος να έχη επάνω του ένα «έγγραφο», το οποίο δεν γνωρίζει τί αναγράφει, ή τί μπορεί να του αναγράφουν, μιά και δεν θα είναι άναγνώσιμο από τον ίδιο και θα χρειάζεται ειδικά ηλεκτρονικά μηχανήματα για να άναγνώσθῃ.

4. Ἐπίσης δὲν μᾶς παρέχεται οὐδεμία πληροφορία ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες ἀρχές —πράγμα ἀντίθετο στὸν κανόνα χρηστῆς διοικήσεως— γιὰ τὶς προδιαγραφές τῆς κάρτας καὶ ἐπομένως πλήρως σκοτάδι καλύπτει τὸ ὅλον θέμα. Ἐρωτοῦμε λοιπόν: Γιατί αὐτὸ τὸ σκοτάδι καὶ ἡ ἀδιαφορία; Σὲ ποιά ἐπιφάνεια θὰ γίνεταὶ ἡ γραφή; Πῶς θὰ γραφεται; Μὲ ἀκτίνες λέιζερ; Θὰ εἶναι ὁρατὴ ὅλη ἡ γραφή ἢ ἀόρατη; Γιατί ὁ Ἀριθμὸς Μητρώου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (Α. Μ.Κ.Α.) καὶ μὲ ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς καὶ μὲ BAR CODE; Θὰ περιέχουν τώρα ἢ ἔπειτα οἱ κάρτες ἐιδικὴ μαγνητικὴ λωρίδα, ὅπως ὅλες οἱ γνωστὲς κάρτες; Ποιὸς θὰ ἐλέγχει τί γράφεται μὲ ἀόρατη γραφή;

Ἐπειδὴ θασίμως καὶ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο καὶ τὸν ὑπέρτατο Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Χώρας μας, κάθε πολίτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀμύνεται, ὅταν ἀνατρέπεται θιαίως καὶ μὲ ἀδιφανῆ τρόπο καὶ σκοτεινὲς διαδικασίες ἡ καθεστηκυῖα νόμιμη συνταγματικὴ τάξις καὶ δὲν παρέχονται οἱ ἀναγκαῖες νόμιμες ἐγγυήσεις τῶν θασικῶν του ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν (ἄρθρ. 120 τοῦ Συντάγματος), γι' αὐτὸ τὸν λόγον ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀσκήσουμε κάθε νόμιμο δικαίωμά μας ἐνώπιον παντὸς ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ νὰ διεκδικήσουμε τὴν προστασία τῶν θεμελιωδῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων μας, καὶ κυρίως ἐν ὄψει τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ προσφυγῆς μας γιὰ τὴν ἔκδοσιν νέων ἡλεκτρονικῶν ταυτοτήτων». Ὁ γνωμοδοτῶν Ἰερὺς π. Νικολάος Δημαρᾶς, Δρ. Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Μπίλφελντ τῆς Γερμανίας.

Καὶ ἄλλη μαρτυρία

«ΟΙ κάρτες κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες εκδίδονται, καθώς και ένας μεγάλος αριθμός των άλλων καρτών, που έχουν εκδοθεί ή θα εκδοθούν, συνιστούν μεθοδεύσεις της Νέας Έποχής και αποτελούν συνωμοσία κατά των ελευθεριών του ανθρώπου με σκοπό την ρομποτοποίησι και ύποταξη αυτού σε ένα σύστημα τυραννικού, ολοκληρωτικού ελέγχου της Νέας Τάξης των πραγμάτων, και διευκολύνουν την εξόντωση των ανεπιθυμητών, και κυρίως των Έσληνων Όρθοδόξων, όπως δημολογούν οι έκφραστές της Νέας Έποχής και μάλιστα ο RANDALL BAER:

«Στό γενικό πρόγραμμα της Νέας Έποχής συμπεριλαμβάνεται και ένα οργανωμένο σχέδιο για την πλανητική «κ ά θ ρ σ η» τώρα που ο κόσμος κατευθύνεται προς την ολοκλήρωση μιας νέας παγκόσμιας εποχής, που θα αποτελείται από μια ανώτερη φυλή θεανθρώπων». (Στόν επιφύλι της Νέας Έποχής σ. 237, 244). Ό ίδιος προσδιορίζει και τόν τρόπο έξοντώσεως τών χριστιανών με ραδιομαγνητικές ακτίνες, αλλά υπάρχουν και οι ακτίνες λέιζερ που είναι δραστικώτερες και μάλιστα με την βοήθεια του BAR CODE μς βλέπουν και σημαδεύουν και από τόν δορυφόρο.

Ἐπομένως ἡ ἀποδοχή ἡλεκτρονικῶν καρτῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ταυτοτήτων εἶναι παρ-

γίδευσis στὰ συστήματα τῆς Νέας Ἐποχῆς στὰ ὁποῖα συστήματα, ἐάν ἐμπλακῇ ὁ λαὸς καὶ τὸ Ἔθνος, δὲν ὑπάρχει τρόπος ἀντιδράσεως ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅπως λέγουν οἱ Πατέρες καὶ μάλιστα ὁ Ἰππόλυτος: «Πάντες γὰρ τοῦ ἐκφυγεῖν καὶ κρυθῆναι σπουδάσουσι καὶ οὐδαμῶς δυνήσονται λαθεῖν ἐκ τῶν παθῶν τοῦ ἀντικειμένου Ἀντιχρίστου» ἀλλὰ τὸ σημείον αὐτοῦ περιφέροντες, εὐδηλοὶ (= φανεροὶ) καὶ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀναδειχθήσονται» (Ρ.Γ. 10, 937Α).

«... Θὰ προσπαθῶσιν οἱ Σιωνιστὲς μέσῳ τῆς Εὐρώπης, καὶ μάλιστα διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 189 τῆς Συνθήκης τῆς Ε.Ο.Κ. νὰ ἀναγκάσουν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιβάλῃ στὸ λαὸ τῆς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐλέγχους καὶ τίς μεθοδεύσεις καὶ τελικὰ νὰ δεχθῶν BAR CODE, κωδικὸν καὶ μικροτσιπς στὸ δεξιὸ χέρι καὶ μέτωπον γιὰ τὴν τελικὴν δουλεία καὶ προσκύνῃσιν τοῦ ΘΗΡΙΟΥ, τῆς Παγκόσμιας ὁλοκληρωτικῆς ὑπερδικτατορίας τῆς ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ. Εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδεχθῶμε ἠλεκτρονικὲς κάρτες - ταυτότητες καὶ νὰ ἐνταχθῶμε δουρικὰ σ' αὐτὸ τὸ σύστημα ἐξανδραποδισμού;» (Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ συνοπτικὸν Ὑπόμνημα τοῦ ἀρχιμ. π. Ἐμμ. ΚΑΛΥΘΑ περί ἠλεκτρονικῶν καρτῶν καὶ ταυτοτήτων). Ὁ ἴδιος ἔχει συγγράψῃ καὶ λαμπρὰν μελέτην περὶ τοῦ 666 ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ χάρμα τοῦ Ἀντιχρίστου», σσ. 294.

Διὰ τὸν «Ἄγ. Κυπριανόν»

Ὅταν κάποιος κατηγορηθῇ καὶ δὲν δύναται νὰ ἀντικρούσῃ τὰς κατηγορίας, τότε προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ψεῦστην ἢ πλαστογράφον τὸν κατηγοροῦν! Αὐτὸ ἔπραξε προσφάτως καὶ τὸ περιοδικὸν «Ἄγ. Κυπριανός» (Δεκ. '94). Ἀφοῦ ἐπέλεξε δύο σημεία τῆς κριτικῆς μας τὰ ἐξήτασε μετὰ προσοχῆς καὶ κατέληξε, ὅτι πλαστογραφοῦμε τὴν ἀλήθειαν. Παραθέτομε τὸ πρῶτο σημεῖο τῆς κριτικῆς μας, στὸ ὁποῖο ἐγράψαμε: «Διότι ἀρχὰς τοῦ 1994 σὲ τηλεοπτικὴ ἐκπομπὴ τοῦ σταθμοῦ «Τηλετώρα» καὶ σὲ ἐρώτησιν τοῦ δημοσιογράφου, ἂν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι παλαιοημερολογίται ἐν Ἑλλάδι, πλὴν τῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἀπήντησε ὁ συνώνυμος ὑποτακτικὸς του. Ὑπάρχουν μερικὲς ὁμάδες ποὺ πιστεύουν ὅτι μόνον αὐτὲς θὰ σωθῶν. Καὶ δὲν ἐντρέπονται νὰ κυκλοφοροῦν σὲ κασσέτες ἀνά τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀνωτέρω κατορθώματά των... Ἰδοὺ φίλτατε, ὁ τελικὸς σκοπὸς τῶν σχισμάτων του» ἢ ἀνάληψις τῆς ἀρχηγίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἀκούγεται κάπως φυσικόν, ἀφοῦ οἱ πάντες «ἐναυάγησαν περὶ τὴν πίστιν», καταντήσαντες ἀπλὲς ὁμάδες, ἐνῶ αὐτὸς προΐσταται ὁλοκλήρου Συνόδου ἐνισταμένων». (Ἀγιορείτης, Δεκ. 94, σ. 4).

Ἰδοὺ τί ἀπαντᾷ στὰ ἀνωτέρω ὁ Ἄγ. Κυπριανός: «Ἡ σχετικὴ ἐπίσημος ἀλληλογραφία καὶ ἡ Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ ἐνώσει ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανὸς γράφων πρὸς τὴν Ρωσικὴν Σύνοδον... οὐδαμῶς δὲ προέββαλεν ἀξίωσιν «ἀναλήψεως ἀρχηγίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», ὡς ὑποστηρίζει τὸ ἀπρεπὲς δημοσίευμα. Ἐρεῖς ὁμως, ὅπως σαφῶς φαίνεται στὸ κείμενό μας,

σ ἐ ἄ λ λ η π η γ ῆ ν ἐστηρίξαμε τὴν κατηγορίαν μας (τὴν προφορικὴν τῆς ἐκπομπῆς καὶ τὸ κείμενον τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1 Ἐγκυκλίου τῶν Ἐνισταμένων), ἐνῶ σὲ ἄ λ λ η παραπέμπει τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ὁ «Ἄγ. Κυπριανός», ὥστε νὰ ἐμφανισθῇ ὡς συκοφαντούμενος! Ὁ ἀναγνώστης, ἄνευ σχολίων, ἀντιλαμβάνεται π ο ῖ ο ς πλαστογραφεῖ ἐν προκειμένῳ.

Μᾶς κατηγορεῖ ἐπίσης, ὅτι πλαστογραφήσαμε σημεῖον τῆς πρώτης Ἐγκυκλίου τῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, διότι παρουσιάσαμε τὸν κ. Κυπριανὸν νὰ ὑψῶν τὴν σημαίαν «τῆς θεαρέστου ὀρθοδόξου ἐνστάσεως κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν συναδελφῶν του».

Πρὸς ἐξαγωγήν τῶν ἀναγκαίων συμπερασμάτων παραθέτομεν κατωτέρω πλῆρες τὸ σχετικόν κείμενον τῆς Ἐγκυκλίου, καὶ ὅχι ἐλλειπές, ὡς ἔπραξε ὁ συντάκτης τοῦ Ἄγ. Κυπριανοῦ. «Εἴμεθα ἀναγκασμένοι μὴ πτυρόμενοι (= πτοούμενοι) ἐν μηδὲν νὰ συνεχίσωμεν, μὲ ἀναπεπταμένην τὴν σημαίαν τῆς θεαρέστου ὀρθοδόξου ἐνστάσεως, τὸν νόμιμον ἀγῶνα κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, καὶ νὰ πράξωμεν πᾶν ὅ,τι ἡ ἀρχιερατικὴ ἡμῶν συνείδησις ἐπιβάλλει, οὐδόλως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅσα θὰ γράψουν ἢ εἴπουν ἢ ἐνεργήσουν ἐναντίον ἡμῶν οἱ ναυαγῆσαντες περὶ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Δικαιοσύνην Ἀρχιερεῖς» (ἐννοεῖ τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ παλαιοῦ).

Ἡ εἰκόνα τοῦ θριάμβου ποὺ παρουσιάζει τὸ ἀνωτέρω κείμενον εἶναι ἡ ἐξῆς: Ἡ σημαία τῶν ἐνισταμένων κυματίζει μὲν πρῶτιστα κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπεράνω τῶν συντριμμάτων τοῦ ναυαγίου τῶν ἐπισκόπων τοῦ παλαιοῦ, τῶν ναυαγησάντων περὶ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Δικαιοσύνην. Οἱ Οἰκουμενιστὰὶ καὶ ναυαγοὶ εἶναι οἱ δύο ἀντίπαλοι τῶν ἐνισταμένων. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ αἱ πάσης φύσεως διαμαρτυρίαι τῶν ναυαγῶν συναδελφῶν του δὲν πρόκειται νὰ συγκινήσουν τὸν ἐν τῷ ἑδάφει τῆς καλῆς ὁμολογίας κείμενον κ. Κυπριανόν, ὁ ὁποῖος χαιρεκάκως τοὺς ἐνατενίζει θυθιζομένους ἐν τῷ πελάγει καὶ ἀπολλύμενους... Κάθε ἄλλη ἐξήγησις τοῦ ἀνωτέρω πίνακος δὲν θὰ ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Καὶ καταλήγει ὁ συντάκτης τοῦ «Ἄγ. Κυπριανοῦ» μὲ στόμφο: «Καὶ ἀναφερόμεθα μόνον εἰς δύο σημεία τοῦ ἀπρεποῦς δημοσιεύματος...». Τὸν παρακαλοῦμε, ἂν πιστεύῃ ὅτι ἀληθεύει, νὰ ἀναφερθῇ καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπα, ὥστε νὰ γνωρίσουν οἱ ἀναγνώσται τοῦ τὸν βαθμὸν τῆς πλαστογραφίας μας, διότι ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω δύο δείγματα ἀπεδείχθη τὸ ἀκριβὲς ἀ ν τ ῖ θ ε τ ο ν!

Παρομοίως ἀπεδείχθη τὸ ἀντίθετον καὶ μὲ τὸ ἑκτακτὸν φύλλον τοῦ «Ἄγ. Κυπριανοῦ», ποὺ προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀ ν τ ο ρ θ ὁ δ ο ξ ο ν στάσιν του μετὰ τὴν συκοφάντησιν ποὺ ἔκανε τῆς κ. Μαρίας Δουράκη στὸ Κανάλι ΤΗΛΕΤΩΡΑ. Ἀμφότερα, ἐκπομπὴ καὶ περιοδικό, μόνον τοὺς Νεοημερολογίτας ἱκανοποίησαν...